

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem v právní věci **žalobkyně: L. M.**, nar. „X“, „X“, zastoupená obecným zmocněncem JUDr. D. H., Ph.D., „X“, proti **žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne **6.8.2013**, č.j. **MPSV-UM/9938/13/9S-ÚSK**,

t a k t o :

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhala zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 6.8.2013, č.j. MPSV-UM/9938/13/9S-ÚSK, kterým bylo zamítnuto její odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajská pobočka v Ústí nad Labem ze dne 12.7.2013, č.j. 156118/13/MO, kterým byla žalobkyni odejmuta ode dne 1.1.2012 dávka státní sociální podpory příspěvek na bydlení.

Současně se žalobkyně domáhala zrušení i výše uvedeného prvostupňového rozhodnutí a náhrady nákladů řízení.

Žalobkyně namítala, že úřad práce vydal nezákonné rozhodnutí a nesprávně posoudil a zjistil skutkový stav na základě žádosti o výplatu příspěvku na bydlení. Žalobkyně trvala na tom, že úřad práce nezákonně požadoval doložení nájemní smlouvy k bytu od ledna 2012, ačkoli žalobkyně příspěvek na leden 2012 a další období již nepožadovala. Žalobkyně pouze požadovala výplatu příspěvku na bydlení za 4. čtvrtletí roku 2011, která se dle jejího názoru v souladu se zák. č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře (dále jen „zákon o státní sociální

podpoře“), vyplácí v navazujícím čtvrtletí – tedy měsíčně během 1. čtvrtletí 2012. Trvala na tom, že za rozhodné období 4. čtvrtletí roku 2011 doložila veškeré podklady včetně platné nájemní smlouvy do konce roku 2011. Dle žalobkyně posunutí výplaty příspěvku na bydlení až za rozhodné období (kalendářní čtvrtletí) je konstrukce zákonodárce v oblasti dávky příspěvku na bydlení, která je závazná pro žadatele i úřad práce. V souladu s tím poukázala na skutečnost, že první výplatu příspěvku obdrží žadatel až po uplynutí prvního rozhodného období tří měsíců. Žalobkyně tedy trvala na tom, že jí dávka za rozhodné období 4. Čtvrtletí roku 2011 měla být vyplácena v 1. čtvrtletí roku 2012.

Žalobkyně zdůraznila, že úřad práce nebyl v daném případě oprávněn nájemní smlouvu na období od 1.1.2012 požadovat. Trvala na tom, že zjišťování a dokládání nákladů na bydlení dle § 24 zákona o státní sociální podpoře se vztahuje k rozhodnému období a nikoli k období, v němž má být vyplácen příspěvek. Existenci podmínek pro nárok na dávku je možné zkoumat a dokládat pouze zpětně. Vyžadovat doložení rozhodného příjmu a nákladů na bydlení za uplynulé kalendářní čtvrtletí a ostatních rozhodných skutečností za následující kalendářní čtvrtletí je dle žalobkyně nesprávný postup. Správní orgán požadoval od žalobkyně doložení nákladů na bydlení dle nájemní smlouvy na rok 2011 (zpětně), ale pro výplatu totožné dávky požadoval i předložení nájemní smlouvy od 1.1.2012, tedy do budoucna.

Žalobkyně trvala na tom, že správní orgány nerozlišovaly odejmutí dávky a zánik nároku na výplatu dané dávky. Dle žalobkyně jí tedy neoprávněně nebyl vyplacen příspěvek na bydlení po uplynutí posledního rozhodného období 4. čtvrtletí roku 2011 v 1. čtvrtletí roku 2012.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí v plném rozsahu.

Žalovaný stručně zrekapituloval průběh správního řízení. Uvedl, že trvá na tom, že postupoval v souladu s platnými právními předpisy. Žalobkyni byla s platností od 1.1.2012 odejmuta dávka státní sociální podpory – příspěvek na bydlení, protože nebyla z její strany doložena platná nájemní smlouva od 1.1.2012. Úřad práce nájemní smlouvu požadoval na základě § 24 odst. 1 zákona o státní sociální podpoře, kdy nárok na příspěvek na bydlení má vlastník nebo nájemce bytu a proto je nutné, aby žadatel o tento příspěvek nějakým způsobem prokázal svůj vztah k bytu, tedy výpisem z katastru nemovitostí nebo platnou nájemní smlouvou. Žalovaný zdůraznil, že příspěvek na bydlení byl žalobkyni vyplácen do 31.12.2011, tedy po dobu řádně doložených dokladů. Pro stanovení nároku na příspěvek na bydlení od 1.1.2012 nedoložila žalobkyně nájemní smlouvu platnou od 1.1.2012, a proto jí byla dávka odejmuta.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. bez jednání, neboť žalovaný i žalobkyně s tímto postupem výslovně souhlasili.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zák. č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností

žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle § 76 odst. 2 s.ř.s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.

Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobkyně byla poživatelkou příspěvku na bydlení od 1.7.2011. Na období roku 2011 žalobkyně předložil veškeré požadované podklady a dávka byla žalobkyni řádně vyplácena. Mezi předloženými doklady byla rovněž nájemní smlouva k bytu na dobu určitou od 1.1.2011 do 31.12.2011. Dne 6.3.2012 byla prvostupňovým orgánem žalobkyně vyzvána, aby předložila novou nájemní smlouvu k bytu na období od 1.1.2012, aby mohlo být rozhodnuto o nároku na příspěvek na bydlení na období od 1.1.2012. Žalobkyně však takovou listinu nepředložila, přestože byla správním orgánem opakovaně vyzývána. Argumentem bylo, že zvažuje, že již příspěvek na bydlení nebude za rok 2012 požadovat. Žalobkyně však trvala na tom, že pro výplatu dávky na 1. kalendářní čtvrtletí roku 2012 má nárok, neboť doložila veškeré potřebné skutečnosti za rozhodné období 4. čtvrtletí roku 2011. Následně po řadě procesních peripetií bylo se žalobkyní zahájeno řízení o odejmutí dávky. V rámci tohoto rozhodnutí bylo vydáno Úřadem práce České republiky – krajská pobočka v Ústí nad Labem rozhodnutí ze dne 12.7.2013, č.j. 156118/13/MO, kterým byla žalobkyni ode dne 1.1.2012 odejmuta předmětná dávka, proti kterému podala žalobkyně odvolání, o které bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím.

V ustanovení § 24 odst. 1 zákona o státní sociální podpoře je uvedeno, že nárok na příspěvek na bydlení má vlastník nebo nájemce bytu, který je v bytě hlášen k trvalému pobytu, jestliže

- a) jeho náklady na bydlení přesahují částku součinu rozhodného příjmu v rodině a koeficientu 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientu 0,35, a
- b) součin rozhodného příjmu v rodině a koeficientu 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientu 0,35, není vyšší než částka normativních nákladů na bydlení.

Dle § 6 písm. b) bod 1. zákona o státní sociální podpoře rozhodným obdobím, za které se zjišťuje rozhodný příjem je období kalendářního čtvrtletí předcházejícího kalendářnímu čtvrtletí, na které se nárok na výplatu dávky prokazuje, popřípadě nárok na dávku uplatňuje.

V § 51 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře je mimo jiné uvedeno, že příspěvek na bydlení se přiznává na období od 1. července do 30. června následujícího kalendářního roku nebo v rámci tohoto období na dobu kratší, jsou-li splněny podmínky nároku na tuto dávku jen po tuto kratší dobu. Příspěvek na bydlení náležející podle věty první se v rámci uvedeného období vyplácí vždy po období kalendářního čtvrtletí nebo v rámci tohoto kalendářního čtvrtletí po dobu kratší, trval-li nárok na tuto dávku jen po kratší dobu, než je kalendářní čtvrtletí. Je-li příspěvek na bydlení vyplácen k poslednímu dni kalendářního čtvrtletí, náleží jeho výplata v bezprostředně následujícím kalendářním čtvrtletí, jen jestliže nejpozději do konce prvního kalendářního měsíce tohoto následujícího kalendářního čtvrtletí se prokáže výše rozhodných příjmů za kalendářní čtvrtletí, k jehož poslednímu dni byla dávka vyplácena. Neprokáže-li se rozhodný příjem podle věty třetí, zastaví se výplata příspěvku na bydlení od splátky náležející za kalendářní měsíc, do jehož konce je třeba prokázat výši příjmů pro

výplatu příspěvku na bydlení na následující kalendářní čtvrtletí. Neprokáže-li se rozhodný příjem ani do konce kalendářního čtvrtletí, za které by se měla uvedená dávka vyplácet, nárok na příspěvek na bydlení zaniká. Ustanovení věty třetí až páté neplatí, jde-li o příspěvek na bydlení vyplácený k poslednímu dni kalendářního čtvrtletí končícího dnem 30. června. Ustanovení věty třetí až šesté se vztahuje také na prokazování nákladů na bydlení.

Z ustanovení § 24 odst. 1 zákona o státní sociální podpoře jednoznačně vyplývá, že při posuzování nároku žadatele o dávku je třeba posoudit tři základní skutečnosti. Jedná se o skutečnost, že žadatel je vlastníkem nebo nájemcem bytu, ve kterém je hlášen k trvalému pobytu, výše rozhodného příjmu v rodině a výše nákladů bydlení. Spor mezi účastníky tkví ve skutečnosti, které relevantní skutečnosti se při přiznávání nároku na dávku posuzují za období předcházející výplatě dávky a které se posuzují aktuálně na období, v němž má být dávka vyplácena.

Z ustanovení výše citovaného ustanovení § 6 zákona o státní sociální podpoře vyplývá, že rozhodným obdobím, za které se zjišťuje rozhodný příjem je období kalendářního čtvrtletí předcházejícího kalendářnímu čtvrtletí, na které se nárok na výplatu dávky prokazuje, popřípadě nárok na dávku uplatňuje. Pokud měla být příspěvek vyplácen v 1. čtvrtletí roku 2012, jak požadovala žalobkyně, musela prokázat výši rozhodných za 4. čtvrtletí roku 2011. V tomto jsou žalobkyně i žalovaný zajedno. Z ustanovení § 51 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře dále vyplývá, že obdobně je tomu i s výší nákladů na bydlení. Rovněž jejich výše při uplatňování nároku na příspěvek na bydlení, který měl být vyplácen v 1. čtvrtletí roku 2012, se dokládá ve vztahu k 4. čtvrtletí roku 2011.

Ovšem se samotnou skutečností, že žadatel je vlastníkem nebo nájemcem bytu, ve kterém je hlášen k trvalému pobytu, je tomu odlišně. Tuto skutečnost musí žadatel doložit aktuálně k období, po které má být požadovaná dávka vyplácena. Tato skutečnost jednoznačně vyplývá, z formulace obsažené v § 24 odst. 1 zákona o státní sociální podpoře, kde je uvedeno, že nárok na příspěvek na bydlení má vlastník nebo nájemce bytu, který je v bytě hlášen k trvalému pobytu. Pokud žadatel není vlastníkem nebo nájemcem bytu, ve kterém je hlášen k trvalému pobytu, v období, ve kterém má být dávka vyplácena, nemůže mu na toto období vzniknout nárok na danou dávku, i když by eventuelně výše rozhodných příjmů a výše nákladů na bydlení v předchozím čtvrtletí dosahovaly míry odůvodňující přiznání nároku na dávku. K doložení trvání vlastnictví nebo nájemního vztahu k bytu vyžadují správní orgány předložení výpisu z katastru nemovitostí nebo předložení nájemní smlouvy k předmětnému bytu. Pokud tedy žádala žalobkyně o výplatu přídatku na bydlení na období 1. čtvrtletí roku 2012, musela žalobkyně doložit, že i v tomto období je vlastníkem nebo nájemcem bytu, ve kterém je přihlášena k trvalému pobytu.

V rámci dokládání rozhodných skutečností pro předchozí výplatní období předložila žalobkyně správnímu orgánu nájemní smlouvu k bytu na dobu určitou od 1.1.2011 do 31.12.2011. Následně v rámci dokládání skutečností rozhodných pro výplatu přídatku na bydlení za 1. čtvrtletí roku 2012 předložila žalobkyně doklady prokazující potřebnou výši rozhodných příjmů a výši nákladů na bydlení za období 4. čtvrtletí roku 2011. Ovšem vzhledem k uplynutí doby, na kterou byl sjednán nájem bytu v nájemní smlouvě již dříve předložené správnímu orgánu, neměl správní orgán postaveno najisto, že žalobkyně i v 1. čtvrtletí roku 2012 bude vlastníkem nebo nájemcem bytu, ve kterém má hlášený trvalý pobyt. Proto byla žalobkyně vyzvána k doložení této rozhodné skutečnosti. V ustanovení § 61

odst. 2 zákona o státní sociální podpoře je uvedeno, že byl-li příjemce dávky vyzván příslušným orgánem státní sociální podpory, aby osvědčil skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, její výši nebo výplatu, je povinen této výzvě vyhovět, a to ve lhůtě do osmi dnů ode dne doručení výzvy, neurčil-li orgán státní sociální podpory delší lhůtu; neučiní-li tak v určené lhůtě, může být výplata dávky zastavena, dávka může být odejmuta nebo nepřiznána, jestliže příjemce byl ve výzvě na tento následek prokazatelně upozorněn. Takto bylo ve vztahu k žalobkyni postupováno.

Soud proto konstatuje, že ve vztahu k podkladům požadovaným k rozhodnutí o přiznání předmětné dávky a její další výplaty v 1. čtvrtletí roku 2012 postupovaly správní orgány v souladu s právními předpisy.

Soud uvádí, že v souladu s § 57 odst. 1 zákona o státní sociální podpoře se příspěvek na bydlení vyplácí měsíčně, a to po uplynutí kalendářního měsíce, za který náležel, a to nejpozději do konce kalendářního měsíce následujícího po tomto měsíci. Dávka se tedy nevyplácí zpětně za předchozí čtvrtletí, jak dovozovala žalobkyně, ale pouze zpětně za předchozí měsíc.

V daném konkrétním případě žalobkyni byla přiznána dávka na období 4. čtvrtletí roku 2011 s tím, že se dávka vyplácí měsíčně. V souladu s výše uvedenou platnou právní úpravou poslední výplata příspěvku na bydlení, který byl žalobkyni přiznán na období 4. čtvrtletí roku 2011, proběhla dle platebního rozpisu založeného ve správním spise řádně dne 12.1.2012. Vzhledem ke skutečnosti, že za 1. čtvrtletí roku 2012 již dávka přiznána nebyla, nemohlo její vyplácení dále v roce 2012 pokračovat.

I ve vztahu k výplatě předmětné dávky dospěl soud k závěru, že správní orgány postupovaly v souladu s právními předpisy.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku ad I. rozsudku podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. ve výroku ad II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž

směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 22. června 2015

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Zlatová